

Hoofdstuk 1: Oscar

Oscar Ijzermans woont met zijn ouders, Frans en Petronella, in een kleine maar geriefelijke woonwagen. De woonwagen is aan de buitenkant fel oranje en staat aan de rand van een grote schrootwerf.

Oscar is elf jaar oud. Op zes december, binnen een dikke drie maanden, is het zijn verjaardag. Oscar wordt dan twaalf. Hij heeft een spits gezicht met felle paarsblauwe ogen en bolle blozende wangen. Op zijn hoofd danst een bos orangerode krullen. Aan de zijkanten van zijn hoofd piepen twee flaporen bijna zo groot als soepborden. Roze soepborden. Wanneer men Oscar voor het eerst ziet, denkt men onmiddellijk aan een roodharige muis met krullen. Roodharige muizen met krullen bestaan niet maar toch doet Oscar daaraan denken. Oscars armen en benen zijn het laatste jaar erg gegroeid. Veel sneller dan de rest van zijn lijf. Daardoor ziet Oscar er een beetje slungelachtig uit. Als hij zijn schouders naar voor laat hangen doet hij denken aan een aapje. ‘Oscar,’ roept zijn mams dan, ‘loop rechtop en trek je schouders naar achteren. Straks ben je krom en moet ik apennootjes voor je kopen!’ ‘Ja mams!’ antwoordt Oscar dan en trekt een reeks apengrimassen van zodra hij uit haar gezichtsveld is verdwenen.

Er is nog iets bijzonders aan Oscar, dat zijn zijn felle paarsblauwe ogen. Die doen denken aan viooltjes. Het zijn grote, nieuwsgierige ogen. Als mams Oscar diep in de ogen kijkt, zegt zij op een gespeelde dramatische toon: ‘Help Oscar, ik verdrink in de grote Atlantische Oceaan. Hoor jij ook het geluid van de omslaande golven en de krijsende meeuwen?’ Dan begint Oscar uit puur plezier te schateren. Mams heeft niet zo veel tijd om met Oscar bezig te zijn. Maar als ze samen zijn doet ze steeds haar best om er een fijn moment van te maken.

Oscar is enig kind. Hij zou wel graag een zusje of nog liever een broertje hebben. Hij heeft dit jarenlang in zijn brief aan Sinterklaas gevraagd: ‘Lieve Sint, hopelijk breng je me morgen een broertje. Een zusje mag ook als de broertjes allemaal op zijn. Mijn schoentje staat in de keuken onder de dampkap. Ik zal al mijn speelgoed met hem delen. En nog iets Sint, pas op voor onze twee honden, Krak en Krok. Zij lopen ‘s nachts vrij rond op de schrootwerf en hebben scherpe tanden.’

Nu weet Oscar wel beter. Wanneer hij mams in een nostalgisch momentje nogmaals om een broertje of zusje vraagt antwoordt ze een beetje droevig: ‘Lieve Oscar, met het werk op de schrootwerf hebben we geen tijd voor een broertje of een zusje. En er is ook geen plaats meer in onze woonwagen. We hebben het toch goed met ons drietjes?’

De familie Ijzermans heeft het niet zo breed. Frans en Petronella werken alle dagen van de week behalve op zondag. Dan is de schrootwerf gesloten. Maar ook dan hebben ze weinig tijd om te rusten of om een gezinsuitstap te maken. Op zondag poetst mams in en rond de woonwagen en kookt ze lekker voor het gezin. Paps maakt het hondenhok proper en doet hier en daar wat dringende klusjes: Een lekkende kraan

herstellen, een loszittende tafelpoot vastschroeven, sleutelen aan oud gereedschap, de stoep voor de schrootwerf borstelen, ... In zijn eentje dwaalt Oscar dan rond op de schrootwerf op zoek naar verborgen schatten. Zo vond hij al eens een mooi goudkleurig vaasje. Een andere keer was het een blinkend stuur van een racewagen. ‘Van een Ferrari of een Alfa Romeo,’ denkt Oscar. En onlangs nog vond Oscar bovenaan in een container een oude radio. Al die schatten bergt Oscar zorgvuldig op in een grote kast die naast de woonwagen staat. Paps heeft die kast speciaal voor hem uit het oud ijzer gehaald en ervoor gezorgd dat ze perfect sluit en waterdicht is. Er hangt een dikke ketting rond met daaraan een groot slot met een cijfercode. Oscar is de enige die die code kent. Net zoals piraten hun schatteneiland hebben, heeft Oscar zijn schattenkast.

Oscar heeft al vroeg geleerd voor zichzelf te zorgen. Dat moet wel want mams en paps zijn al lang naar de burelen aan de ingang van de schrootwerf vertrokken wanneer hij opstaat. Zijn wekker loopt af om kwart voor zeven. Mams heeft zijn schooluniform al klaargelegd. Voordien gaat hij onder de douche. Daar geniet hij telkens van. Tijdens het douchen zingt hij uit volle borst. Zijn opa, Papilou, leert hem regelmatig zotte liedjes. Over een uil die in een perenboom zit, over een Cowboy en een puit, over een zeker Marie Planché die danst met nen oude pé en nog veel meer. Die liedjes zingt hij in de kleine douchecabine, onder de warme waterstraal. Oscar droomt daar dat hij beroemd is en op een groot podium staat. Wanneer het raampje van de badkamer open staat kan je zijn stem tot ver over de schrootwerf horen galmen.

Het liefst van al draagt Oscar een slobberbroek en slobbertrui. Daarin voelt hij zich vrij. Om op de schrootwerf rond te lopen heeft hij van paps een paar veiligheidsschoenen gekregen. Deze lijken op dikke wandelschoenen en hebben een stalen zool en tip. Daarin voelt hij zich sterk en stevig met de twee voeten op de grond. Op schooldagen echter moet Oscar verplicht het schooluniform dragen. Het uniform bestaat uit een lichtblauw hemd met bruine broek en vest. Jongens moeten daarbij ook nog een fel oranje stropdas dragen. Oscar vindt het schooluniform maar niks. Hij vindt dat hij eruit ziet als een aap in een oud kostuum. Sinds begin september gaat hij naar een strenge school. Elke morgen poetst hij zijn schoenen tot ze blinken als een spiegel. Papilou heeft hem dat geleerd: ‘Er flink tegenaan spuwen, jongen. En dan goed opblinken met een oude krant!’ In het begin ging het niet zo vlot. Nu poetst Oscar zijn schoenen zoals een echte soldaat dat doet.

Oscar fietst naar school. Zijn fiets is geen moderne, nieuwe fiets die van de fietsenwinkel komt. Hij komt uit één van de schroothopen van de schrootwerf. Toen paps de fiets eruit viste, zat hij volledig onder de roest en in het stuur zat er een stevige knik. Ook het zadel ontbrak. Paps heeft hem mooi opgeknapt. Hij vond tussen het schroot een stevig, bijna nieuw zadel. Met een schuurpapiertje heeft hij al de roest van de fiets weggeschuurd. ‘Oscar,’ vroeg paps, ‘in welke kleur wil je je fiets hebben?’ Oscar moest daarover niet lang nadenken: ‘Een knalrode, paps, dat weet je toch! Rood is mijn lievelingskleur!’ De fiets is dus knalrood met een grote, rode fietsbel die je van ver hoort rinkelen. Oscar is super blij met zijn fiets. ‘Fiets,’ zegt hij vaak alvorens hij naar school vertrekt, ‘je mag van geluk spreken. Paps heeft je gered van de schroothoop. Anders

was je in kleine stukjes gesneden. Daarna was je in een pakje geperst en in een grote boot vertrokken naar de fabriek. En in die fabriek was je versmolten tot een klompje staal.’ Oscar is ervan overtuigd dat zijn fiets dat allemaal begrijpt. Hij zal zeker zijn uiterste best doen om nog lang te blijven rijden. Het is voor een fiets toch veel leuker om rond te rijden dan versmolten te worden tot een klompje staal?

De school ligt een eindje van de schrootwerf. Oscar moet stevig trappen alvorens er te geraken. Ook na de school fietst Oscar terug naar huis. Oscar heeft de neiging om een beetje dik te worden. Deze dagelijkse fietstochten zijn voor hem dan ook supergezond. Daardoor moet hij niet op dieet en kan hij blijven boterhammen met choco eten.

Wanneer hij na de school thuiskomt springt Oscar eerst snel binnen op het bureel. Mams is nog aan het werk. Ze zit achter de computer en is druk bezig met allerlei papieren. Oscar begrijpt niet goed wat zij allemaal doet. Hij weet wel dat het belangrijk is en dat mams zich bij haar werk moet concentreren. Oscar vergelijkt het een beetje met wanneer hij zijn huiswerk doet. Dan moet hij zich ook concentreren. Dan mag hij niet dagdromen of aan andere dingen denken. Oscar geeft zijn mams een dikke kus op de wang en zegt: ‘Dag mams, ik ben terug van school. Waar is paps?’ ‘Dag jongen,’ antwoordt mams verstrooid, ‘paps zit achter op de werf in de kraan. Ze zijn bezig een grote boot aan het laden. Die boot moet vandaag nog vol. De schipper van de boot wil zonder fout vanavond nog vertrekken. Als hij de ganse nacht kan doorvaren, komt hij morgenvroeg toe bij de fabriek. Dan wordt hij daar als eerste gelost en kan hij weer aan een andere vaart beginnen.’ Oscar merkt dat mams druk aan het werk is. Hij